

Waar is... Ise van der Horst Dansend en zingend de nacht in

Wat Werk
Muscat, Oman
Waarom Ise werkt als recruiter bij Ernst & Young en is sinds mei 2011 in Oman gestationeerd.
▶ [isevdhorst.waarbenijnu](#)

Inmiddels zit ik in een lekker ritme. Nou ja, ritme... Nelleke en Dennis zijn nu ook gearriveerd, dus het ritme is er weer uit. De maand september bestond uit werken, naar het strand, barretjes en verjaardagen. Inmiddels heb ik ook sociaal gezien mijn draal aardig gevonden, dus komen er ook regelmatig verjaardagen langs.

En hoe preuts mensen hier soms ook lijken te zijn, de verjaardag van een Turkse vrijgezel werd in stijl gevierd met een verjaardagscake in de vorm van een vrouw (met bikini). Inmiddels zijn ook de bands in de bars weer vervangen en hebben we weer volop nieuw vermaak.

Gekke week deze week qua weer. We hadden een bijzondere ervaring, want het begon ineens te regenen in de woestijn! Na 10 minuten was het ook weer droog, dus we konden onze weg vervolgen. Vervolgens anderhalve dag wolken en een zandstorm, daarna uiteraard weer gewoon zon. Nelleke en Dennis weten inmiddels de weg goed te vinden naar het strand. De temperatuur is inmiddels ook een stukje gezakt en hangt nu ergens rond de 32 graden. Om er zeker van te zijn dat we goed zouden slapen met de hitte, zijn we maandag maar wat drank-

Jes gaan drinken in de enige club die Oman heeft. Het was daar ten slotte karaoke-avond en aangezien er niet al te veel mensen waren hebben Dennis en Nelleke ook kennismaking met de expat-vriendjes en heeft onze groep driekwart van de avond de microfoon gehad. Ook de favoriete bandjes zijn bewonderd en natuurlijk de hoeveelheid dansende mannen hier.

Natuurlijk is het de bedoeling dat Dennis en Nelleke ook wat van Oman zien. Dus namen ze deze week mijn autootje mee en hebben ze een poging gedaan het record strandbezoekjes te verbreken. Ze hebben meer verschillende strandjes gezien dan ikzelf, dus de eerste week is al geslaagd.

Gisteren zijn we de woestijn in geweest met wat vriendjes en vriendinnetjes en zijn de kamelen gespot. De 4WD is zo goed getest dat iemand er zelfs een bult op haar hoofd aan overhield. Maar het was super.

WaarBenJij.nu bevat bijna 2,5 miljoen reisverhalen en meer dan 5 miljoen foto's van reizigers uit de hele wereld.

Ga 's avonds met de auto naar het strand

Sur Op talloze plaatsen kun je je auto aan de kustlijn parkeren. Overdag is het eigenlijk te warm voor het strand. De lokale bevolking gaat vaak in de avond naar het strand. De temperatuur is aangenaam, een windje waait vanaf zee en het is opvallend

druk. Met jongeren, gezinnetjes en vissers. Het is een ontmoetingsplek voor sport, om te zwemmen, bij te praten, te zwemmen in het warme water of simpelweg tot rust te komen. En je kunt zien hoe bijvoorbeeld sardientjes worden gevangen.

Zie de traditionele dhows te water gaan

Sur Bijzonder in Oman zijn de traditionele dhows. Deze boten worden al eeuwenlang gebruikt voor de handel, ook nu nog. Maar vroeger ook voor ontdekkingsreizen. De beste plek om naar toe te gaan is het strand van Sur, waar je deze handwerkstuk goed kunt zien. Op de vrij toegankelijke werven langs de kust wordt gewerkt aan diverse schepen. Het hele proces van de bouw is goed te zien, soms zelfs een tewaterlating.

Op zoek naar zeeschildpaddeneleren

Ras Al Jinx Het is misschien wel de enige plek ter wereld waar je het gehele jaar door zeeschildpadden eieren kunt zien leggen: Ras Al Jinx. Er zijn twee excursies naartoe, eentje in de avond en één diep in de nacht. Bij die laatste zie je zelfs de zonsopgang en mag je bovendien foto's maken,

weliswaar zonder flits. Je gaat altijd op pad met een gids, want hier kom je waarschijnlijk ook jonge dieren tegen die net uit het ei zijn gekropen. Wie in de wateren van Oman gaat snorkelen, heeft een goede kans de zeeschildpadjes opnieuw tegen te komen.

Dun gezaaid

In Oman leven nog geen 3,5 miljoen mensen op ruim 300.000 vierkante kilometer. Daarmee is het één van de dunst bevolkte landen van de wereld.

Vooruitgang

Vorig jaar verklaarden de Verenigde Naties dat Oman het land was dat zich in de afgelopen vier decennia het best had ontwikkeld.

Ooit zee, nu zand

Het grootste deel van Oman is woestijn, woestijn en nog eens woestijn. Ooit was het daar een stuk natter, getuige de vele versteende schelpen.

Lange naam

Oman is een sultanaat. Het land wordt al ruim veertig jaar achtereenvolgens geregeerd door Sultan Qaboos bin Sa'id Al 'Bu Sa'id.

Geen democratie

Oman kent geen officiële politieke partijen. Alle landsbestuurders zijn aangesteld door de Sultan. Onder hen zijn twee vrouwen.

Meer Oman

Zie [www.depers.nl/oman](#) voor meer artikelen over Oman. Of kijk op de officiële site van het Ministerie van Toerisme: [www.visitoman.nl](#)

Ik sta stil bij bakken vol met
traditionele medicijnen.

De Grote Moskee biedt plek
aan duizenden gelovigen.

De echte smaak van Arabië

#Sprookje Niet iedereen zal zich meteen een beeld kunnen vormen bij Oman. Toch heeft het alles om als het toneel van een sprookje te kunnen dienen: paleizen, forten en een markt met kruiden en specerijen.

Corno van den Berg Muscat

Het gebeurt me zelden. Dat ik totaal geen beeld heb bij een bestemming: in dit geval Oman. Ik arriveer in de avond, dus in het donker. De volgende ochtend zie ik pas waar ik ben. 'Welkom in Muscat', zegt gids Sald terwijl hij zijn beide handen uitsteekt. Alsof hij weet dat mijn ogen letterlijk en figuurlijk net open gaan. Het paleis van de sultan glimt in de vroege zon. De architectuur van groen met blauwe tegels is zeker niet standaard voor de Arabische wereld. En nietsimpel uit te leggen. Links van het paleis zie ik een fort dat als een slang op een berg ligt, achter mij nog één. Dit is oud-Muscat, een stad die al duizenden jaren bestaat.

Marco Polo trok in de dertiende eeuw door Oman. De Italiaanse avonturier ontdekte de wonderlijke wierookboom, waarmee hij opvallend goed kon handelen in zowel Europa als Azië. Ook nu nog dwaart de zoete geur door de Muttrah-souk.

Slierten rook glijden langs de mensen. Ik verdrink bijna in de rijkelijk bewerkte dolken, gevlochten krommen voor kamelenmelk en zilveren sieraden. Terwijl mijn neus allerhande oostse kruiden en specerijen bespeurt.

Ik sta stil bij bakken vol met traditionele medicijnen. Voor elk kwaaltje is wel een middelje. 'Behalve voor de dood', merkt de shoppeigenaar op. Hij haalt zijn hand door zijn baard en lepel zijn voorraad op. Het merendeel ken ik niet eens. Andere wel, waaronder gemalen rozen. Maar die kun je bijvoorbeeld ook met melk drinken. Een verfrissende smaak. En verrassend lekker. Maar waar het tegen zou moeten helpen is me niet helemaal duidelijk. Gezond is het wel.

Muscat heeft de naam de kleinste hoofdstad ter wereld te zijn. Maar Vaticaanstad dan? Dat is een land, maar ook een hoofdstad toch? De gids loopt langzaam. Het tempo moet omlaag. De reden is simpel: het is 28 graden, in de schaduw. Dus rennen helpt niet. En dan mis je veel, zo blijkt

De markt en de Grote Moskee in Muscat, de kleinste hoofdstad ter wereld.

al snel. 'The Arabic way of life, sponsored by the sun.' Gids Sald lacht zijn tanden bloot. Iets wat hij de komende dagen wel vaker zal doen.

Architectuur

Muscat heeft geen wolkenkrabbers of andere hoge gebouwen. Het indrukwekkendste is de Grote Moskee. En die is inderdaad groot. Hij is in 2001 geopend en biedt plek aan duizenden gelovigen. Het is nog vroeg in de ochtend en het is een oase van rust. Dé manier om de ingetogen architectuur te bekijken. De buitenkant van alle gebouwen is van gepolijst marmer en de zon doet de tegels op de grond glimmen als een oceaan. Symmetrie is het toverwoord. In minaretten, deuren en bogen, overal zie je de karakteristieke vormen terugkomen.

In het midden van de grote zaal hangt de grootste kroonluchter ter wereld. Die je al vanuit de verte tevoet moet blinkt: hij is gemaakt van goud en kristal. Ook Oman behoort tot de landen die profiteren van een olie-voorraad in de grond. De ronde buik

van de gids zegt genoeg. De Arabier geniet van het goede leven. Met een weids gebaar zegt hij: 'Jij denkt dat wij in het zand leven?' Schuddend met zijn hoofd loopt hij verder.

Sald is net zo geïnteresseerd in mijn land. De oorzaak is simpel: het is een wereld van verschil en toch ook weer niet. Zijn invulling is behoorlijk anders, maar hij geniet van de ontmoetingen met 'vreemden'. Iets wat de inwoners van Oman sinds mensengehens doen. Door hun ligging tussen Azië en Europa hebben ze de afgelopen eeuwen mensen uit Oost en West zien komen en gaan.

Als de zon onder is, vraagt Sald wat ik van Oman vind, al is één dag wat kort. De kennismaking met het land en zijn bewoners is verrassend, dat is zeker. In de positieve zin. Sald probeert op een vrolijke manier elke dag brood op de plank te krijgen, al is het in zijn geval rijst. Hij vraagt of ik weet wat zijn naam betekent. Ik schud nee. 'Blijf', zegt hij lachend. Dat verklaart een hoop.